

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/33/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613201591
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613201591.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi K. J., L.. XX. XX. XXXX, J. V. XXX, N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 874,23 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným tunajšiemu súdu 18. 02. 2013, sa navrhovateľ pôvodne voči odporcom v 1. rade C. J. S. M. E. X. O. K. J. domáhal zaplatenia pohľadávky vo výške 874,23 eura, úroku z omeškania 122,53 eura, 9,25 % ročného úroku z omeškania zo sumy 874,23 eur od 02. 10. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uplatnenú pohľadávku nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10. 06. 2011 od postupcu Všeobecná úverová banka, a. s. a návrh odôvodnil tým, že postupca s odporcom v 1. rade uzatvoril Zmluvu č. 4 103 372 825 zo dňa 31. 10. 2005. Odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Svoju zmluvnú povinnosť si však neplnil, dostal sa do omeškania s úhradou dlžnej sumy, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky predstavoval dlh 1 247,22 eur. Odporkyňa v 2. rade K. J. uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku, čím podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka pristúpila k záväzku. Vzhľadom k tomu, že odporcovia ku dňu podania návrhu na začatie konania uhradili len časť dlhu vo výške 240,- eur, navrhovateľ sa so zvyškom svojho nároku obrátil na súd.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 01. 08. 2013, č. k. 6C/33/2013 - 65 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. 10. 2013, sp. zn. 9Co/469/2013 súd pripustil vstup do konania Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcov.

Na základe návrhu navrhovateľa zo dňa 22. 11. 2013 súd uznesením zo dňa 07. 02. 2014, č. k. 6C/33/2013 - 83 konanie voči odporcovi v 1. rade C. J. zastavil.

Vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci ide o drobný spor, súd v súlade s § 115a ods. 2 O. s. p. rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, jeho verejným vyhlásením dňa 25. 03. 2014, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu dňa 19. 03. 2014.

Predloženými listinnými dôkazmi mal súd preukázané, že pôvodný odporca v 1. rade požiadal právneho predchodcu navrhovateľa o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro, na základe čoho s ním bola uzatvorená zmluva zo dňa 31. 10. 2005, ktorou bol schválený úverový rámec vo výške 30 000,- Sk s tým, že mesačná splátka bude predstavovať sumu 1 000,- Sk. Z predloženého výpisu z pôžičkovej karty Quatro vyplýva, že pôvodný odporca v 1. rade čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 972,07 eura, pričom do 04. 08. 2008 splatil celkovo 936,07 eur (28 200,- Sk). Navrhovateľ nadobudol pohľadávku v celkovej výške 1 247,22 eur Zmluvou o nadobudnutí pohľadávky zo dňa 10. 06. 2011. Následne Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 02. 07. 2012 odporkyňa podľa § 533 Občianskeho zákonníka pristúpila k záväzku z predmetnej zmluvy a uznala dlh vo výške 964,23 eura, ostatné príslušenstvo pohľadávky 107,33 eur, náklady na inkasné konanie vo výške 150,- eur a úrok z omeškania 14,25 % ročne zo sumy 964,23 eur od 27. 02. 2008 do zaplatenia. Odporkyňa sa zaviazala, že vyššie uvedený dlh splní formou pravidelných mesačných splátok po 50,- eur s prvou splátkou 02. 08. 2012. Z návrhu na začatie konania vyplýva, že odporkyňa uhradila dňa 02. 08. 2012 sumu 40,- eur a dňa 01. 10. 2012 sumu 50,- eur.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil návrh ako nedôvodný. Odporkyňa nesporne podpísala Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 02. 07. 2012. Predmetná dohoda je pripravená vo formulárovej podobe, čiže jej obsah nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Je nepochybné, že navrhovateľ mienil uzatvorením tejto dohody dosiahnuť splatenie úveru zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom týmto spôsobom by si zabezpečil plnenie aj v prípade premlčaného dlhu. Potvrzuje to samotné dojednanie v bode 3.1 dohody, v ktorom je predtlačené vyhlásenie, že osoby uvedené v bode 1.2 alebo 1.3 (t. j. dlžník, resp. osoba pristupujúca k záväzku) vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Sama táto skutočnosť nasvedčuje tomu, že formulárová dohoda o uznaní záväzku obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom, čiže je absolútne neplatným právnym úkonom. Zákon síce umožňuje uznať aj premlčaný dlh, ale uznanie takéhoto dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka je právne účinné iba v prípade, ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Aj napriek tomu, že odporkyňa nevzniesla námietku premlčania a teda súd neskúmal, či si navrhovateľ uplatnil svoj nárok včas, formulárové dojednanie, ktoré nanucuje dlžníkovi vyhlásenie, že si je vedomý o tom, že uznáva premlčaný dlh, má za následok neúčinnosť uznania dlhu ako celku. Naviac, navrhovateľ si svoj nárok voči odporkyňi odvodzuje len z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, čo je pre úspech v konaní nedostatočné. Uznanie dlhu plynúceho zo spotrebiteľskej zmluvy nemá vplyv na spotrebiteľskú stránku vzťahu a preto postupom podľa § 558 Občianskeho zákonníka nemožno platne uznať dlh, ktorý odporuje predpisom na ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ si totiž navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca, nespĺní povinnosť zahrnúť do spotrebiteľskej zmluvy všetky podstatné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon, resp. ak spotrebiteľská zmluva obsahuje neprimerané zmluvné podmienky, tento nedostatok sa nemôže zhojiť tým, že iná osoba uzná dlh z takejto zmluvy. Odporkyňa mala uznať dlh plynúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31. 10. 2005. Na predmetnú zmluvu je tak potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý už v čase uzatvorenia zmluvy v § 4 ods. 2 písm. g) vyžadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahovala aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pričom absenciu tohto údaju postihoval v tom smere, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené priamo v zmluve. Z predloženej zmluvy pritom vyplýva, že jediným údajom vyžadovaným zákonom v § 4 ods. 2 je výška schváleného úverového rámca a výška schválenej štandardnej mesačnej splátky. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, úrokovej sadzbe prípadne iných poplatkoch sa v zmluve nenachádza. Z podania navrhovateľa zo dňa 08. 07. 2013 vyplýva, že pôvodný odporca v 1. rade vyčerpal celkovo 972,57 eura, pričom do 04. 08. 2008 splatil 936,07 eura. Následne po postúpení odporcovia splatili ďalších 240,- eur. Podľa predloženého výpisu z pôžičkovej karty Quatro predstavovali poplatky celkovo 742,75 eur a úrok 531,29 eur. To, aké dôvody mal právny predchodca navrhovateľa neuviesť priamo v zmluve výšku poplatkov a úrokov, preukazuje už len výška administratívneho poplatku za správu rizikovej pohľadávky, ktorá je podľa výpisu 630,68 eur (19 000,- Sk). Z vyššie uvedeného vyplýva, že istina poskytnutého úveru bola odporcami splatená v plnej výške. Pokiaľ navrhovateľ predložil odporkyňi formulárové uznanie dlhu vo väčšej výške, je nepochybné, že išlo o dlh v podobe poplatkov a úrokov zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré nemá právo.

Na základe vyššie uvedeného nie je možné považovať uznanie dlhu odporkyňou za právne účinné a nakoľko si navrhovateľ odvodzuje svoj nárok z tohto právneho úkonu, súd návrh zamietol ako nedôvodný.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 O. s. p. tak, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.